

FET OCORREGUT A STA. EULÀLIA de RONSANA

TANCANT AMB EL FAROL VERMELL

TURISME

Sovint parlar de turisme ens sona com a cosa d'estrangers, de tipus estafalari, d'idiomes que no entenem, etc. I així era a casa nostra fins fa pocs anys. Però el turisme és igual per donar que per prendre, i nosaltres ens estem situant també a una altura força considerable en quant a fer turisme, a viatjar, conèixer noves regions, nous països. Això és sempre un senyal de progrés, d'afany de saber... dig-ne d'elogi.

Diem això perquè el nostre poble, sigui per la propaganda i les facilitats que dona una agència de viatges —la d'en Pere Estrany—, sigui pel que sigui, sembla que la cosa s'està fent molt general. Sense anar més lluny, fa pocs dies uns amics nostres, el matrimoni Maspons-Safont, junt amb familiars seus, van fer una escapada de sis o set dies a Roma. Poc després era un dels nostres mossens el que hi anava, Mn. Manuel, també amb caràcter semi-turístic. Els mateixos dies, el matrimoni Danti-Vilalta se n'anava a París per una breu estança de tres o quatre dies. Aquesta setmana passada ha retornat d'un viatge per Portugal i bona part d'Espanya, el matrimoni Margenat-Escobairó. Actualment l'autocar d'en Josep Barbany està fent una gira pels Països Baixos i altres de l'indret, amb els seus propietaris, el matrimoni Baró-Moré, la Sra. Maria Bassa, etc. I segurament d'altres que nosaltres ni tan sols ens en hem asabentat. Com més normal això sigui, menys curiositat i comentaris despertará.

No és per fer propaganda ni el «pavero» que hem volgut constatar aquest fet, sinó simplement perquè això és un signe del temps, i creiem interessant també que en quedi constància.

Però hi ha una altra classe de «turisme»: aquelles excursions i caminades del temps dels nostres avis i pares —les circumstàncies obligaven— de les quals ja quasi ni se'n parla, i menys es practica, si no és pels excursionistes podríem dir-ne professionals. Per això volem aquí també fer constar el fet de que uns del nostre poble, del Bonaire per ser més concrets, han volgut reviere fa pocs dies una d'aquestes passejades. Es tracta d'en Joaquim Carreras («Quimet Peles»), Isidre Gili («Cacauet») i Josep Lluch («Pepet Valentí»), que varen engrescar-se l'altra dia i se'n van anar —a peu— fins al Farrell, passant per St. Feliu, on varen esmorzar; St. Sebastià de Montmajor; El Farrell, on dinaren; tornant a la tarda per Caldes i el Castell de Montbui. Varen arribar força cansats però diuen que van disfrutar molt, del qual no en dubtem pas gens.

Això també és fer turisme..., del d'abans de la guerra.

J. Cabot

Carpinteria mecánica de

Andrés Torner

El Rieral   *Teléfono 23*

Santa Eulalia de Ronsana

ve de la pàgina 17

presentado en una forma que ofrezca seguridad y comodidad de empleo (tubo, jeringa, topjet).

— Abstenerse de ahora en adelante de todo ordeño parcial o total.

Desde hace 10 años, millones de vacas han sido secadas con este método: el secado provocado por la supresión radical y definitiva de todo el ordeño,

completado con la aplicación de una mezcla a base de antibióticos, en los cuatro cuarterones.

Se ha comprobado que disminuyen los riesgos de mamitis e infecciones y es un método mucho más seguro que los que se venían siguiendo tradicionalmente.

JAIME REIG NURI

Jefe de la Agencia de Extensión Agraria de Granollers